

M 000062

Protokoll över förhör hållet med
Nyberg, Klas, född

Aerotrronics, Lidingö,
Förhöret hållet på Nybergs arbetsplats
onsdagen den 26 mars 1986 med början
kl 11.10.

Förhørsledare krinsp Lars Hamrén.
Förhörsvittne ej tillgängligt.

Nyberg underrättades om att han skall höras med anledning av
sin vistelse på stan i Stockholm city den 28/2 1986 och då
främst sin vistelse på Kungsgatan och på Sveavägen i Stockholm.

Innan förhöret började så tillfrågades Nyberg hur han var klädd
vid den aktuella kvällen och uppger då att han var klädd i en
blå täckjacka och svarta byxor. Vidare bar han sina ordinarie
glasögon.

F= Förhørsledare

N= Nyberg

F: Kan du berätta med egna ord här vad ni gjorde på kvällen?

N: Ja, vi var på restaurang S:t Klara på Regeringsgatan. Vi kom
väl dit ungefär vid halv fem skulle jag tippa och satt väl
kvar, nu har inte jag någon klocka på mig så jag är inte helt
hundra om tiderna men jag tror, sist när jag tittade på klockan
så har jag för mig att hon var tio minuter över elva precis
när vi gick. Sedan går jag och , då går vi ut ett helt gäng
på ca sju personer skulle jag tippa. Jag är inte helt hundra
på hur många vi var men det rör sig om det. Vi går ner då för
trappan från Regeringsgatan ner till Kungsgatan. Går Kungs-
gatan fram till hörnet Sveavägen. Där var då tre stycken, de
andra har halkat efter. Då är det Anders Björkman, Åsa Gustavsson
och Niklas Fröding och jag som börjar gå. Så vi viker runt

M 000063

- hörnet vid Sveavägen och sedan stannar vi till vid en bankomat.
- F: På vilken sida av Sveavägen går ni då?
- N: Då går vi på den, alltså mot Kungsgatan, vad ska jag säga..
- F: Ni går norr ut?
- N: Ja, norr ut måste det bli.
- F: Ja, och på högra sidan?
- N: Ja, på högra sidan, på det stället där det hände.
- F: Där mordet..
- N: Ja, precis. Så går vi fram då och går in i en bankomat där jag tar ut pengar och jag tror även att Åsa gjorde det. Men jag är inte helt hundra vilka som tog ut. Men jag tog i alla fall ut pengar. Sedan började jag och Åsa och Niklas gå Sveavägen fram. Vi skulle gå till Kåren. Det ligger på Holländargatan så vi började gå Sveavägen norr ut och då blir Anders Björkman kvar och frågar om vi inte ska vänta på de andra, jo, säger vi men dom kommer väl, så vi börjar gå. Vi går Sveavägen fram och vi, jag i alla fall märker ingenting och ser ingenting och jag får reda på det här dagen efter att det har hänt. Då drar jag mig till minnes att jag måste varit i närheten men jag har alltså inte sett någonting. Men däremot Anders blir kvar vid bankomaten så han, nu är inte jag helt hundra på exakt var den här bankomaten ligger. Den ligger väl före Tunnelgatan om jag minns rätt.
- F: Vi har en liten skiss här.
- N: Jag har för mig att bankomaten ligger här, men det är jag inte hundra på.
- F: Här är alltså mordplatsen och du tror att bankomaten ligger före Tunnelgatan?
- N: Ja, jag är inte, jag har för mig det men jag är inte säker, för det finns bara en bankomat vad jag kommer ihåg där.
- F: Ja, på den där sträckan där ni gick.
- N: Ja, precis. Nej, det vill jag inte säga något säkert var den var men den ligger ju där i närheten i alla fall. Jag kan inte säga hundra att den ligger före eller efter Tunnelgatan. Det är en sådan där bankomat som man stoppar in kortet och så öppnar

M 000064

- sig automatiska dörrar så går man in och tar ut pengar.
- F: Har du vanlig bankomat, inte Minutenkort.
- N: Jag har ett vanligt bankomat, jag har ett sådant där PK-kort.
- F: Ja.
- N: Och sedan då bara går vi här framåt och så viker vi av en gatan längre fram. Nu är inte jag hundra på vilken gata vi vek av. Men jag har alltså inte sett någonting, och vi var tre stycken som gick och pratade.
- F: Ni fortsatte alltså Sveavägen norr ut på höger sida.
- N: Ja.
- F: Och sedan viker ni av för att komma till..
- N: Holländargatan så småningom.
- F: Och du vet inte vilken gatan det var..
- N: Inte exakt var vi vek av, i och med att man går och pratar. Man bara hänger med den som hittar. För jag var inte säker på var det där låg.
- F: Nej. Och Anders Björkman följer han med på vägen här upp mot..
- N: Nej, han står kvar.
- F: Han stannar alltså vid bankomaten.
- N: Ja, han stannar kvar eller något framför kanske, han kanske går några steg men han blir i alla fall efter precis efter vi tagit pengar. I alla fall väldigt nära i samband med det. Så vi var, vi började gå ganska rask takt och han ropade någonting efter oss om "att ni behöver inte gå så fort, vi kan väl vänta på dom andra då". Som då i sin tur hade blivit upplockade av en annan kille här på jobbet med bil visade det sig så dom hann aldrig fram.
- F: Nej.
- N: Så Anders stod kvar, så han hänger inte med till Kåren eller någonting.
- F: Nej, så du menar på att han är bara med några meter då eventuellt?
- N: Ja, eventuellt några meter från bankomaten.
- F: Han stannar kvar där.
- N: Ja.
- F: Ni möter inga personer som ni tycker er känna igen på vägen.
- N: Nej. Alltså vad jag nu, vad jag tänker så här i tid så måste jag alltså, vi måste ha mött Palme. Men vi märker inte det,

M 000065

vi går tre stycken och pratar och varit på restaurang så vi var inte helt nyktra heller.

F: Nej.

N: Så jag har alltså inga direkta, nej, jag mötte ingen som jag kan, som jag lade märke till i alla fall. Man går och snackar så där, det blir väl lite..

F: Ja, hur gick ni då, kommer du ihåg hur ni gick, gick ni på bredd..?

N: Ja, vi gick på bredden.

F: Var är din position i förhållande till dom andra, kan du erinra dig det?

N: Ja, kan ha gått i mitten kanske, eller höger, nej, det kan jag inte säga.

F: Det kan du inte säga. Inte de andras heller då förstås.

N: Nej. Nu måste jag tänka här ordentligt. Nu kan jag inte säga att vi gick i bredd hela vägen för ofta är det ju så att man får ju vika av när man möter folk, i och för sig är trottoaren rätt bred men vad jag kommer ihåg så gick vi i bredd i alla fall. För vi gick så här och snackade hela tiden vad jag kan komma ihåg. Nu är det ju en månad sedan.

F: Ja. Och det var inga avbrott på vägen upp till Kåren eller någonting, ni stannade till någonstans?

N: Nej, inte vad jag kan komma ihåg, utan vi gick ganska rask takt upp faktiskt. För det roliga är att när vi kommer dit, va, så träffar vi två av dom här killarna som blev kvar på Kungsgatan och då har dom blivit upplockade av en bil och fått skjuts dit så vi undrade just hur fasiken har ni hunnit hit för vi har ju gått så fort. Så att vi gick ganska rask takt, promenadtakt.

F: Mm. Hur var Björkman klädd den här kvällen?

N: Jag har för mig att han hade blå täck..,jo, han har en blå dunjacka har jag för mig. Så brukar han ha en stickad mössa men det är jag inte helt hundra på om han hade på sig men jag tror det, jag tycker det känns bekant. Jovisst hade han blå dunjacka, nu är det så många andra minnesbilder av honom som kommer in men han brukar ha det,nej, jag vill inte säga hundra procent men jag har för mig det alltså.

M 000066

- F: Hur mycket var klockan när du tog ut pengar på bankomaten?
Har du kvittot kvar på det?
- N: Jag tror jag har kvittot hemma liggande , jag hade det i plånboken men jag har precis nu innan tittat och se om jag hade det kvar men nu kan jag inte hitta det. Men jag har för mig att det stod någonting på 23.20 någonting, någonting sådant. Men jag ska se om jag hittar det hemma så kanske jag kan återkomma om det.
- F: Ja, det skulle vara bra om du kunde återkomma med det och så ringa till mig.
- N: Ja, för jag sparade det just på grund av det här för jag tänkte.., men så har jag väl rensat plånboken och så har det kanske följt med.
- F: Hur mycket pengar tog du ut?
- N: 300:- eller 400:- , jag är inte helt säker på det heller. Det går väl att kolla kanske med PK-banks.., exakt hur mycket det är. Och jag tog ut, jag har nämligen ett bankomat och ett sådant där PK-betal, och jag har för mig att jag tog ut på betal-kortet. Det är det här kortet.
- F: Ja, jag vet. Du hörde ingenting i samband med det här. Du har ju läst tidningar..
- N: Ja, jag fick reda på det dagen efter att det hade hänt, när jag såg tidningen och så..
- F: När lämnade du Kåren då?
- N: Ja, nu ska vi se, jag tror vi var där högst en timme, så vi var där ungefär vid halv ett, jag skulle tippa att vi gick ungefär halv ett. För sedan snackade vi om att vi skulle hänga med den här killen som kom då med bil, vi skulle hem till honom och kaka någon macka eller någonting så vi gick ner då från Kåren och tog tunnelbanan från Rådmansgatan till S:t Eriksplan. Sedan så gick vi där ett tag men vi gick aldrig hem till honom utan vi stannade och käkade någonting på S:t Eriksplan.
- F: Var det samma gäng som hade gått dit då?
- N: Nej, då var inte Åsa med. Det var jag och Niklas och så den här Leif Fredin heter han. Och han hade då kommit till Kåren via bil, så han var med inne på Kåren, så det var vi fyra.

M 000067

Så jag var hemma då, jag bodde då hos mina föräldrar ute i Djursholm och jag tog taxi från S:t Eriksgatan fast på Kungsholmsidan, jag tror jag var hemma vid halv två någonting om jag inte minns helt fel.

F: Och när fick du reda på det här med Palmemordet?

N: Jag fick reda på det när min farsa var ute och hämtade tidningen ungefär vid nio-tio så ropade han upp och sa att det hade hänt. Så jag hörde ingen radio eller någonting och konstigt nog, taxichaffören sade ingenting heller.

F: Och du har inte hört, nu efteråt när du har läst tidningar om att det varit skottlossning, du kan inte erinra dig....

N: Nej, nej, jag vart så förvånad för jag tänkte just att vi borde nästan ha sett någonting i rimlighetens namn. Så jag måste säga att jag var förvånad över att inte vi märkte det här för vi borde vara så pass nära.

F: Mm. Hur var det med nykterheten?

N: Ja, vi hade väl druckit några öl och några snaps så där, vi började ju rätt tidigt. Vi var ute då, vi var säkert 18 man från jobbet, vi firade av en kille så att vi hade ju druckit en del, det hade vi gjort.

F: Mm, du betraktar dig som lite..

N: Ja, inte nykter i alla fall, men inte asberusad ..

F: Nej, jag förstår. Var det så över lag då?

N: Det var så över lag, ja, det kan man säga. Det brukar bli ungefär samma.

F: Okey. Är det något mer du tycker du vill tillägga efter det här vi har pratat om?

N: Nej. Jag har ingenting egentligen att komma med som jag ser utan det är bara att vi råkade befinna oss där utan att ha sett någonting.

F: Okey. Då avslutar vi förhöret.

Stockholm som ovan.

Lars Hamrén
Krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ann-Mari Sjöblom
Ann-Mari Sjöblom